

Una ciutat sense gats

El passat 17 de Març, Amics de la Gent Gran varem visitar l'exposició "Fam i Guerra a Catalunya", al Museu Etnològic de Barcelona.

Acompanyades de set voluntaris i dos tècnics, deu persones grans van gaudir de l'oportunitat de tornar per una estona als complicats temps de la postguerra. Uns temps que per la majoria de voluntaris quedaven lluny, però que les persones grans havien viscut en primera persona. L'exposició del Museu Etnològic, que es pot visitar fins al mes de Setembre, recrea a partir de testimonis concrets les dures condicions que la guerra i els bombardejos van imposar en el dia a dia de molts catalans.

Davant dels nostres ulls van desfilars cartilles de racionaments, productes de l'estraperlo, mapes de refugis subterranis, cartells de propaganda del bàndol republicà, i una bona pila d'imatges que van anar desvetllant els records particulars dels avis i àvies allí presents. Així, quan varem aprendre que molts barcelonins havien d'anar a pescar al port o a buscar espàrrecs a Montjuich per compensar la manca general d'aliments, l'Àngels B. ens explicava, davant de la sorpresa dels voluntaris, que una de les pràctiques habituals de l'època era caçar i menjar-se els gats, utilitzant-los fins i tot per fer paelles. Això va fer que Barcelona es convertís en una ciutat sense gats!

Un cop fora del museu, varem reposar-nos de tants records i emocions tot menjant uns entrepans en el bonic i desconeguts Jardins de l'Aribal, just al costat del Museu Etnològic. Al cel, un magnífic sol semblava voler il·luminar no només els postres caps, sinó un fosc i terrible passat col·lectiu que convindria no oblidar mai. Perquè això no passi, res més senzill que escoltar-nos una mica més les nostres persones grans.